

Landskap: Gästrikland Upptecknat av: C. P. Larsson
Härad: Fjärås Adress: Torlarp, Lagan
Socken: Berga Berättat av: R. G. Johansson
Uppteckningsår: 1937 Född år 1833, död 1915

Uppteckningen rör

Jättaskärbömming.

kompletterings
s. 11a

Skriv endast på denna sida!

11 sid.

4911

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

Östraasnebrönnings.

Det är egentligen till Västerviks
trakten, som den gamla jättebrönn-
ningen var förlagd. Förra delen av
Östraasen lärda var nu sista dags-
område och där råkade man föd-
a heterbrönnings till ji mitten av 1800-
talet, då det upphörde. Ett : Berga
trädgårdar bok- och ekotekniska i början
av 1600-talet och det icelika ljungbrän-
nande, som försattes omkring till tiden
omkring sekelskiftet, hade till följd
att brenna fördödlig, särskilt boken,
gick ut : allt ji sätta åreder. Så
branda si boken här inte hvar men
din i Lundborg en fl. ställen : västra de-
len av socknen samt : Brobyhus,

Ytterstaend, Törebäck med fl. ställ.
I östra delen, men i värje fall näraom
med den granskant. I granskärrs-
viken följer däremot här den
typologien ty på samma sätt finns
näraom att i en annan granskärrs-
viken, Ångelstad, finnes den närmast
jag den stora i Röja: Bohuslän.
Värje större jordägninga för be-
drivande av jordägninga har
det alltså inte varit i dessa byggar
och vad som i det värge avseende
nära omkring skulle driffta inte ha mi-
gat att före omfattning eller betydelse
som näringssjan, utan medan sison
förfälligt bringte eller bibrötjänt, då
den jordägna jordägningen överträde

i städerna, där den föddes på höst
objektet genom "Jordkällan"as ifjärdshistori-
er, försorg. Att man har det författat
omkring 80-90 är sedan den tiden och
de som då var med åtta alla fö-
lincej sedan antidra, varje datum
inti är till att vilka manuver
uppfyller angående de olika detal-
jerna i detta arbete. Totskribban-
ning var här ingen typ som fälda
angåendehet. De som bedrev sidan
utkommer var antingen påtva med
fullföljig av egent arbetsförlit eller dock
med jämna eller före grammatis, vilket var
den fullsläppis who antal större av
brönnvärden och de övriga indigenens
varmed dels med den arbetssidan:

4911

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

bäringen. Bäringen gjordes på vise
eller försommaren. Gården är tillgänglig
på åttavaliga bänks flera omgångar,
men nu var ju stora tillgångarna
ringa och därfor blev det väl för
det mestta blottet en enda bärning.
Försterna brukade spela andra med
denna sarta. Närvaror kunde också
delegeras här. Så skilts nu det gäller
mödringen i spisen innan i stugan.
Förstom den som stod för arbetet är
grif det tre andra männen som
mittide och dessa kunde tillhöra
familjen som var eller tyvärr eller
vara förfar eller bortkotungsättare. Fjall
det nu flera deltagare i bärningen
medverkade de var i sin del i detta hälle.

Till jordasketebäringen användes
den bokböjd. alle skulle var mycket
gröva, men det var inte fördämdigt
att man tog de finaste för detta an-
dammal - den hade man förmått
gåde omvändning för att inte fö-
rlika slags ändamål. Här neds
namnades : bokbokogen giv nedtö.
nandes ägor. detta skulle alltid va-
ra vinterhuggen och i "Nobba" (gör-
na om 6 års länge). Till varje
bärm åtjick ½ tygl av sidana kaf-
tiga rottingörka. Till bränningssplat-
sen föredes stugkarna om det var glit-
jor givträdröf, annars giv han-
mäl (ashorn mäke) eller vang (vagn).
Bränningssplatsen låg ofta mellan

eller i bokholzgen, varför det då ej
var längre väg ned Jönöla fram vi
met till Arbogaområdet. Fintan des-
värst första hemjordsläder ur många
folkmed och eldheders i stugan var
lättigen hämtad tills dess att man
hade 8-10 timmar asta. Dåm asta
efter bygde och annan förras var byg-
dig härför och det brötjas f.ex.
ur gamla häradshusen från Magn
Pettersson i Västergötland, Västman-
lands, som i huvudsak är bekräftning
omkring 1880, att han uppmögte sitt
ungefärliga asta. Han berorde konsten
över i Västmanlands däravande höjning
och för detta sändamål.

Tedan man skallis tillräcklig

Munkum aske, krets av bokved, och
 där till åtgärde det givetsvis betydande
 mängder, men man snyggar då om
 inte godt att gräva sig till, undrade
 med uppställningen för utspingen.
 Vad bränningen svinthus beträffar
 gjorde den gärna så att den fick
 egentliga som uppvärming i stan-
 gan, fastän den i regel blec alltje-
 nauflig mest vad man annars
 var van vid som parsovärme.

Mellan askan brändes tidigare
 på vintern, ~~med den~~^{med den} det var natt, om
 lades välan i fyra längor fram på
 vägen eller försommaren. Glödsm hör
 förvaldes af en friid utliger. Nalle. Här
 upphörde nu de jämna mäntna kraftiga

4911

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

Stockholms tillvaranmans, sätta upp bid.
Den ells vilar blev fördöpta i en mes.
Men förlid fiskan lades ned och fästades
med den till den Stockholms bunnis
mes. Fisken färdes in under stockholms
järn ut och ställdes sätt i varv efter
varv och den som vägrade huggningen
hade en kniv längs varmed han
gått ochständigt rörde om i viken
Efter att det järn sätts behantades
till okas att det blev lagor här förf.
Hade de tre manliga bröderna sätts
med flingsa stränga sammanspanna
de olika varven till dess att det
blev ett högt stycke av det hela
Stockholmen var då färdig och sedan
den i nedanförlig ordning legat till

Sig fönde bröts vilken i flera mindre
stycken och överlämnades till Jäg-
konna, som antingen körde den
eller sätte sig uppdraget att hitta
den till någon av gäststäderna mer:
Skane och Öre är de vanligaste.
Min far, född 1833, död 1915, berättade att
han i sin ungdom ofta gjorde färde-
resor mer till Skane och att han
i länge haft bl. a. medfjärde grossäxa.
Han myntade som erhölls i betal-
ning för demna varor berättade han
därför att ej heller har gjort hittills
någon annan berättelse därom.

Grossäxa förde han inte ha ringis
i stora betalningen. Till betalningen därem
och han här har allt förtänkt sig obekräddig

omfattning att komma i frågan om
var som sätter likvid. De gamla
monopolpredikaterna från 1800-talets förm
närgåt ha sett sitt utvärde i dä-
den praktiskt betydning inom detta fält
"skattebeteckningen" är dock obekant hittills.
Vad som i frågan om hänsyn
producerades först man att utan läng-
re tidsutvärde avgöra. Och om trak.
ten låg min den gamla Kangaröfjärden,
Lyngstigen bortat, varför monarken
tröste med ståten, där varan försåldes,
efter därför förtillanden från före-
vis gott. Singa rader ur Nisse, de
p.m. jämtevissera alla jämtevissera tas of-
ta fram på denna sida fram och där
fall Frane. Enige tids prävning är goda.

Herrna visar att den blivit färdig.
Antonen var pålunda och hög. Det
var för svårt att om smykt på den
tiden och guldunika behövde så
väl den sminkst som härlig munde
fräckas. Denne sminkst bestod ofta
i varumärke hos de stora handels-
husen. Det var resor vidvändighets-
artiklar, som man köpte hem och på
si sätt tillverkade. Såsom E. & C. sats
pilk, kniv och pil, pil och kniv m.m.
I tiden vi rör. var det svårt att tillbygga
man sig även frödsål i hårutsnitt
den förfäroldan.

hantverk
1941.

ACC. N.R. M. 4911: 11 a.

Poststadsbrännning

Poststads brändes här i början
av till i mitten av 1800-talet då
denna brandsättning upphörde. Den
nördligaste församlingen i Malmö och
Klostret samt sättes där till
~~Bräntmedel~~.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

(Braggberg)